

førte System, fordi netop ved Havnen Tilgang og Afgang af Arbejdere finder Sted fra Time til Time, og det er Arbejdsgiveren ganske umuligt at indsende hele denne Række af Rapporter fra Dag til Dag, som Opfyldelsen af Lovens Bestemmelser her paalægger ham.

Derfor er det rimeligt, at man ved en Nyordning af Kortsystemet søger en saadan Ordning gennemført, at denne Arbejdsgivernes Anmeldelsespligt lettes. Og det er det hele, der tilsigtes med det perforerede Kort, idet der derigennem ved Arbejdets Ophør overrækkes Arbejdsgiveren af Arbejderen den Blanket, paa hvilken Arbejdsgiveren kun har at skrive sit Navn eller sit Firmamærke, for at hans Indberetningspligt kan være i Orden. Derved opnaar man tillige, at Arbejderen, naar han eventuelt efter denne Paategning faar Kortet i Hænde, bliver interesseret i, at Meddelelse til Arbejdsløsheds-kassen og Arbejdsanvisningskontoret afgaar uopholdeligt, fordi det er Vilkaaret for, at han kan faa det nye Kort udleveret. Her er derfor ikke Tale om, saaledes som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen sagde, at vælte over paa Arbejderne alle de Vanskeligheder, som er blevet Følgen af, at Arbejdsgiverne ikke har opfyldt deres Pligt. Hvad er det, der her væltes over paa Arbejderne, hvad er det for Realiteter, som her skabes, og som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen med Rette kan betegne som Overgreb overfor Arbejderne? Arbejderen skal nu have sit Arbejdsløsheds-kort paategnet af Arbejdsgiveren ved Arbejdets Tiltræden. Det samme skal han ved denne Nyordning. Naar Paategning har fundet Sted, skal Arbejdsgiveren levere Kortet tilbage til Arbejderen. Det samme sker nu, Arbejderen meddeler nu gennem Indlevering til Arbejdsløsheds-kassen af den paategnede Kortdel Kassen, at han er kommet i Arbejde. Det maa være en ganske rimelig Fordring, og naar Arbejdet ophører, har denne Ordning den store Fordel fremfor den hidtil gældende, at Arbejderen er vis paa, at Meddelelsen hurtigst muligt tilgaar Kasserne og Anvisningskontorerne, saaledes at det bliver muligt for ham at faa nyt Kort udleveret, hvad han ved den tidligere Ordning ikke havde nogen Vished for, hvilket i mange Tilfælde slet ikke fandt Sted, hvad der beredte ham ved Udlevering af nyt Arbejdsløsheds-kort mange Vanskeligheder, og hvorigennem den Tid, i hvilken han kom til at vente paa Arbejdsløsheds-understøttelsens Udbetaling, øgedes.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen siger, at man maa kræve, at Kontrolsystemet ikke gaar Selvstyret i Arbejdsløsheds-kasserne for nær. Deri kan jeg være ganske enig med det ærede Medlem; jeg ønsker ikke, og jeg tror heller ikke, Fler-tallet paa nogen Maade ønsker at angribe Arbejdsløsheds-kassernes Selvstyre. Men det ærede Medlem har ikke været i Stand til, har i hvert Tilfælde endnu ikke gjort noget Forsøg paa overfor dette høje Ting at paa-vise, paa hvilket Punkt det er, man griber ind i dette Selvstyre. Det eneste skulde være, at det ærede Medlem mener; det sker med Hensyn til Bødebestemmelserne. Men naar nu begge Parter gennem den nye Ordning af Kort faar lige let Adgang til at opfylde deres Pligt, er det ogsaa ganske rimeligt, at Bødebestemmelserne overfor begge Parter udformes i Loven, for kun derigennem faar man Sikkerhed for, at de i ethvert Tilfælde, hvor det er nødvendigt, virkelig ogsaa bringes til Anvendelse.

Hvad Ændringsforslag Nr. 4 angaar, skal jeg kun udtale, at naar man nu her foreslaar Maksimalstørrelsen af Dagpengeydelsen reduceret indenfor de to Sats, Familieforsørgere og Ikke-Familieforsørgere, fra 4 Kr. og 3 Kr. 50 Ø. til henholdsvis 3 Kr. 50 Ø. og 3 Kr., er det jo en Ændring, deri giver jeg det ærede Medlem fuldkommen Ret, i det Forslag, jeg oprindeligt havde stillet, hvori jeg havde foreslaaet indtil videre at lade Maksimalstørrelsen af Dagpengeydelsen uændret. Men det er dog saaledes, at den Ændring, der her sker, slet ikke hverken kommer mig overraskende eller er Udtryk for en Tanke, som har været mig fremmed. Thi da jeg fremsatte Lovforslaget den 29. November 1922, sagde jeg udtrykkelig, at i og for sig kan der fremføres ret gode Grunde, ikke mindst Hensynet til visse Kassers Økonomi, for at gaa til Nedsættelsen af disse Maksimalbeløb. Det er det, som her sker. Jeg har sagt, at jeg kunde tænke mig, at man kunde lade Maksimalydelseerne blive staaende f. Eks. indtil 1. April og derefter for Sommerhalvaaret gaa til en Nedsættelse, og det er jo netop det, der vil ske, hvis det Ændringsforslag, der her er stillet under Nr. 4, vedtages. Da dette altsaa giver Udtryk for Tanker, som jeg har været inde paa under Sagens første Behandling, og som jeg har erklæret mig vel indforstaaet med, har der heller ikke for mig været nogen Anledning til at modsætte mig det Ændringsforslag, der her foreligger, og som er Udtryk for